

dan so začeli teči studenci milosti božjih, ki jih zdaj goreči verniki prejemajo v katoliških cerkvah vesoljnega sveta. Prav zato vas tudi tolikrat opominjam, da goreče molite sv. Duha in ga nujno prosite njegovih božjih darov!

* * *

K največjemu prazniku.

Jasen dan junija je. Solnce siplje svoje dobrodejne žarke na nadepolno setev. Prepelica pepedika med svetlozelenim klasjem, ki se ravno odvijae iz dolgih listov.

Travniki so v najlepšem cvetju; gozdje v polnem zelenju. Prijazno

nas vabi hladna senca v svoje okrilje. A danes nimamo časa, da bi počivali pod košato bukvijo; danes, ko vse dela, ko vse hiti in se pripravlja na nekaj svečanega.

nas vabi hladna senca v svoje okrilje. A danes nimamo časa, da bi počivali pod košato bukvijo; danes, ko vse dela, ko vse hiti in se pripravlja na nekaj svečanega.

Celo vrsto takih drevesec zasade ob hiši. Na oglu in pred vratmi pa smreke, vmes pa belokožnate breze. Postavijo jih tako nagosto, da se skoraj ne vidi hiša skozi.

In kako ne bi ozaljšali poti, saj bo šel mimo sam Odrešenik — dobro se je Njemu kaj prikupiti. Zato ne zamudi nihče prilike, da bi ga ne počastil. Glej, tudi deklice so pohitele v log s košaricami, nabirat pisanega cvetja, da ga bodo jutri, belo oblečene, potresale po poti pred presv. rešnjim Telesom.

Solnce polagoma zahaja. Okrog hiš je že vse ozaljšano in počejeno. Gospodarji so dovršili svojo dolžnost. A čaka jih še drugo delo. Narediti je treba še štiri oltarje, kajti jutri se bodo rabili pri procesiji. Zatorej se zbirajo moške k skupnemu delu. Vsakdo

natihem dela z veseljem, da bolj počasti Boga. Ljubijo Boga ti ljudje, in z ljubeznijo do Njega stavijo kapelico. Res, borna bo ta kapelica! Lesen oltarček, stene in strop vse iz zelenih vej, pa vendar se bo ponižal Kralj nebeški, da pride notri. Saj ve, da delajo ljudje z blagim namenom in radi dadó vse, kar morejo. Saj Bog ne ljubi zlata, ljubi pa blaga srca in zlate duše.

Solnce že tone za goro, dan že ugasuje, noč razpenja svoja krila po vsemiru. Delo je končano, vse pričakuje slovesnega dne.

Vse bolj svečane sanje je vdahnil angel - varih zemljanom tisti večer pred presv. rešnjim Telesom, kakor pa druge noči. Dečki so snivali o dolgi procesiji, v kateri se bodo oni prvi vrstili in poleg njih gospod učitelj; deklice pa so sanjale o zlati monštranci, pred katero bodo potresale pisane cvetke iz lepe košarice; možje pa so spavali v nadi, da so storili v čast božjo, kar je bilo v njih močeh.

Mokriški.

* * *

Sv. Anton Padovanski je nenavadno veliko milosti prejel od Boga zase in za druge. Zase zlasti te-le: v nedolžnosti je preživel svoja mlada leta; zgodaj je bil sprejet v red avguštincev in kmalu potem v red frančiškanov, kjer se je odlikoval z izredno ponižnostjo in svetostjo; Jezus se mu je prikazal kot božje Dete, ki ga je smel v naročje vzeti in ga objemati; še otroci so slutili njegovo nenavadno plemenitost srca, ker so na dan njegove smrti v Padovi po ulicah tekali in klicali: „Svetnik je umrl, svetnik je umrl!“ — V prid drugim pa mu je Gospod podelil tolik dar govornišтва, da se največji grešniki niso mogli ustavljati njegovim prepričalnim in pretresljivim besedam: brezštevilni so tudi čudeži, ki jih je Bog delal že v življenju in po smrti tega svojega izvoljenca.

Preprosto se dá sklepati: če je sv. Anton že toliko drugim pomagal, zakaj bi tudi meni ne? In po tem uravnaj svoje češčenje in zaupanje do tega velikega svetnika!¹

¹ Obširen popis v knjižici: „Kako ti je ime?“ I. zvezek.

Sv. Alojzij. Čudovito lepa je družba vseh milijonov svetnikov v nebesih. Ti so izbrani izvoljenci izmed vseh ljudi, kar jih je kdaj živelo na zemlji. Ako si pa tudi že med izvoljenci izbiramo, moramo pač v prvo vrsto postaviti sv. Alojzija, ker si je v izredni popolnosti pridobil krščansko pravičnost, ki veli: „Varuj se hudega, delaj dobro!“ Hudega — greha — se je izogibal tako skrbno, da se še ne dá gotovo dognati, je li — vedoma in nalašč — storil sploh tudi kak mali greh. Za dobra dela in čednosti si je pa prizadeval s toliko vnemo, da se lahko dvomi, ali bi se bil mogel še bolj v teh okoliščinah, v katerih je živel.

Sv. Alojzij je v sedmem letu že kleče molil sedem izpokornih psalmov in duhovske molitve preblazene device Marije. V devetem letu je storil obljubo vednega devištva. V trinajstem letu se je začel trikrat na teden postiti ob kruhu in vodi. Bičal se je in z ostrinami pod obleko mrtvil svoje nežno telo. V sedemnajstem letu je stopil v red jezuitov in čez šest let redovniško - svetega življenja se preselil v nebesa. V molitvi je bil tako zbran v Bogu, da v šestih tednih ni bil toliko časa razmišljen, kot se zmoli ena češčena-marija. Radi nedolžnega življenja je zaslužil ime: Angelski mladenič!

Tekmeci, kje ste?¹

NE JEZIMO SE NA ADAMA.

Češko spisal Václav Kosmák. — Preložil Jožef Gruden.

Ves gozd je dišal in cvetel, solnce je gredo, da je bilo veselje, ptiči so prepevali kakor o Veliki noči; kaj čuda potem, da se je gospod grof odpravil v gozd na lov.

¹ Daljši življenjepis sv. Alojzija je v Zgledi bogoljubnih otrok, III., 35. id. Podobica sv. Alojzija ali njegova pot v nebesa.